

[Niels Frederiksen.]

angriber Regeringen og os andre saa haardt for, som svigtende Løfterne til Vælgerne. Da stod vi i den Situation, at Partiet Venstre havde haft sit Delegeretmøde i København, og det havde som politisk Parti officielt meddelt, at det vilde gaa ind for en aktiv Politik for at sænke Kronens Værdi under Hensyn til de indre erhvervsmæssige Tilstande.

Det fremkaldte den Tilstand paa det danske Valutamarked, at alle erkendte, der var Run paa den fremmede Valuta, som Nationalbanken raadede over, og der var Fare for, at den Tilstand, som var skabt ved den politiske Situation, vilde medføre, at Nationalbanken ikke kunde holde den Kronekurs, som laa omkring Shillingen. Fra Nationalbanken blev det fremført, at der vilde komme et Tidspunkt, da man sandsynligvis maatte slække Kronen eller lade Kroneværdien falde meget kraftigt. Det har altid været Regeringens og Regeringspartiernes Hensigt saa vidt gørligt at holde en fast Pengepolitik her i Landet, for at Borgerne med nogenlunde Tryghed kunde træffe deres økonomiske Dispositioner, og det lykkedes Regeringen ved Forhandlinger med Partiet Venstre at naa til, at vi atter igen fik fastlagt Kroneværdien i Danmark; vi fik Tilslutning til at fastholde en fast Pengeværdi her i Danmark fra saa store Dele af Befolkningen, at Panikken blev afværget, Handelsstanden i Danmark kunde atter disponere med Sikkerhed, og Svingninger i Kronekursen blev undgaaet. Og en Ting til: det lykkedes at gennemføre Kronesænkningen uden at paadrage Landet Vanskeligheder udefra, som vi ellers frygtede og kunde være udsat for.

Jeg ønsker at gøre denne Betragtning gældende overfor det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, der i sin voldsomme Oppositionslyst efter min Mening her angriber Regeringen paa et Omraade, hvor Angreb er ganske uberegtiget. Det er min sikre Overbevisning, at hvis det ærede Medlem i Dag gik ud og spurgte Folketingsvælgerne, om de misbilliger eller tiltræder den Valutapolitik, Regeringen under de givne Forhold og Vilkaar har ført, da vil det ærede Medlem kun i meget, meget ringe Grad faa Tilslutning til den Kritik, som han her Gang efter Gang har fremført. Her er

slet ikke Tale om svigtede Løfter, men her er Tale om forstandig Handlen og Optræden i en Situation, der er saa uberegnelig og baade udadtil og indadtil saa overordentlig vanskelig.

Disse Bemærkninger har jeg ønsket at fremsætte, fordi det ærede Medlem jo mener, at Valutapolitikken og Lockoutloven var de egentlige Udgangspunkter for det storpolitiske Forlig. Angaaende det sidste Spørgsmaal vil jeg gerne have Lov til at anføre, at jeg anser det for en Lykke, at det lykkedes Regeringen og Rigsdagen at afværge den Arbejdskonflikt, som truede med at ødelægge vort i Øjeblikket haardt anspændte Erhvervsliv. Det var efter min Mening en baade beslutsom og klog Handling, at man afværgede denne Konflikt, fik Orden paa Arbejdsmarkedet og derigennem underbyggede baade de erhvervsmæssige og de valutamæssige Tilstande her i Landet.

Jeg kan derfor ikke se rettere end, at den erhvervspolitiske og finanspolitiske Stilling, vi i Øjeblikket staar i her i vort Land, er et Udtryk for, at denne Vinters Politik har været ført paa en Maade og med et Resultat, som paa mange Omraader har bidraget betydeligt til at afværge Vanskeligheder og formindske Farer, der truede Landets Erhvervsliv og Finanser, baade udefra og indefra. Og skal man drage en Konklusion vedrørende Virkningerne af den Erhvervspolitik, der er ført herhjemme, saa kan det ikke nægtes, at den Lovgivning, vi har gennemført, har givet baade Haab og Fortrøstning til mange Borgere om, at der atter igen er en Lysning i Sigte for danske erhvervsdrivende. Hvis man sammenligner Forholdene, som de er nu, med Tilstanden, som den tegnede sig ved Vinterens Begyndelse, kan det ikke bestrides, at Fortrøstningen er større nu i de tusinde Hjem og i de tusinde Borgers Sind, end da vi stod overfor den truende Vinter. Regeringen har paa alle Omraader søgt at sætte ind for, ved Lovgivningsmagtens Hjælp, at forbedre Tilstandene, og jeg for mit Vedkommende kan ikke andet end udtrykke min Anerkendelse til den siddende Regering, fordi den har evnet at tage i Brug den tekniske Kundskab og den faglige Viden, som Erhvervslivets Indehavere sad inde med, naar de Forhandlinger skulde føres med Udlandet,